



Aquests mesos hem enyorat molt Toni Roig. Trobem tant a faltar el seu esperit lluitador al servei de la nostra cultura i tradicions!

Ara que fa dos anys que ens deixà, podem retrobar-nos amb ell gràcies a la seva música, alhora que fem realitat un dels seus grans somnis.

He tingut el privilegi de gaudir del mestratge i de l'amistat de Toni al llarg de 27 anys. Hem compartit moltes hores en la producció de l'obra d'Al-Mayurqa i també preparant les partitures de l'obra enregistrada en aquest Cd i DVD.

No record ni un sol d'aquests treballs, en què en Toni no fes contínues referències a la relació entre la música tradicional i la clàssica. Recordeu sinó molts de títols de temes d'Al-Mayurqa: Divertimento àuric, Bocherini, Concert per a quatre guitarrons, Bach-us-boleros, Fantasia, etc. I recentment, la incorporació d'una massa coral al darrer disc "Temps de revolta".

A més, en Toni feia palès el seu interès envers el món clàssic parlant sovint de na Lina, la seva germana violinista que ens acompanya també en aquest treball.

Amb aquesta actitud en Toni tenia la voluntat inequívoca i ferma d'apropar els diferents àmbits de la música i d'eleva la música d'arrel tradicional a la posició més alta. El nostre amic sempre va voler enaltir una música injustament, relegada per alguns, a esglaons inferiors.

I per això va escriure aquesta música per a orquestra de cambra que, si bé és fidel als punts del ball rítmicament parlant, reflecteix també la calma i la serenitat del seu país. No us puc descriure la vehemència quasi adolescent que en Toni demostrà en la gestació del seu projecte clàssic, perquè no es pot explicar amb paraules. Però record perfectament les llàgrimes que en Toni deixà caure, quan va sentir per primera vegada les seves notes interpretades per la transcripció de l'ordinador. Imagineu-vos, si ho poguéssiu escoltar ara, amb el so orquestral autèntic.

Quan passàvem a l'ordinador les partitures li vaig suggerir moltes vegades re-harmonitzacions, embelliments i recursos d'aquells que hem estudiat als tractats de composició. Ell, amb convicció i seguretat me'n va dissuadir hàbilment en moltes ocasions. Jo li feia propostes i en Toni mirant-me fixament, s'ho pensava i finalment negava amb el cap i deia: No. Jo ho vull així.

Estava molt segur del que volia. Els ornaments gratuïts, haguessin caigut amb la primera ventada, com fulles de tardor. En canvi, l'escriptura sòlida i arrelada del mestre Roig, no la tombaran tempestes: no la faran callar.

Perquè en Toni, no pretenia impressionar ningú amb la seva suite. És, senzillament, una música sortida del cor i que amb al cor s'ha d'escoltar. No hi calen disfresses.

L'escriptura musical d'Al Mayurqa Clàssic és sincera, clara i honesta. Així com era en Toni.

Un cop enllestides les partitures, en Toni va voler incloure dues dedicatòries devora el títol: Una a l'Adagi: Per a sa Tata. L'altra, devora el títol Suite Mayurqa: Per a na Maria. És el tribut especial den Toni a les germanes Ramis, de les quals parlava sempre encisat.

Si a la sinceritat i a la delicadesa d'aquestes partitures, hi sumem la cabellera i la barba llarga, podríem establir una semblança entre en Toni i tants de compositors il·lustres dels segles passats.

Però hi ha un aspecte que el diferencia d'aquells autors: alguns d'aquells clàssics composaren per a prínceps i nobles. En Toni composà sempre per al poble i per als amics del poble.

Si ho vaig entendre bé, la intenció den Toni era demostrar que ballar a la plaça i seure a un auditori no són dos fets allunyats. No és necessari aixecar els braços i fer sonar les castanyetes per a definir-nos com a poble i sentir-nos una nació.

Si algú no té clar què vol dir Països Catalans, en Toni Roig li ho pot fer entendre amb un baix elèctric, amb una xeremia o com ho fa avui, amb la poesia d'una orquestra de cambra. Per això va compondre Al-Mayurqa Clàssic. Una obra que du una dedicatòria implícita als seus companys de viatge: els Martorells, els Jaumes, na Maria i en Miquel. Una obra que respira nacionalisme i ara ja la podem escoltar.

El nom de Suite en general, i la Suite Mayurqa en particular, és una continuació de danses. En Toni, que us va fer ballar tantes vegades, ara us demana que l'escolteu.

Jo esper que amb aquesta música, l'ànima i els sentiments que tots tenim envers en Toni Roig, es posin a ballar i ens animin a continuar amb la lluita.

I desitjo també que aquesta música ens faci més suportable l'enyor.

Miquel Brunet

